

A SZÍVEDBEN

Alapige: Lukács 16,17

Olvasmány: 1 János 2,1-17

Ismét valami olyan vesz körül bennünket, amelyre régi idők óta nem volt példa. Járványhelyzet, rendkívüli intézkedések, karantén... és még ki tudja, mi várható, akár az emberéletekben tett pusztítást, akár a társadalmi-gazdasági hatásokat vizsgáljuk, melyek hosszú évekre meghatározhatják életünket. Mindez üzenetet hordoz, hogy az ember bármit is épít fel maga körül: jólétet, biztonságot, mindez gyenge lábakon áll, még akkor is, ha sokáig meggingathatatlanak tűnik is.

Mi mit tudunk kezdeni ezzel az igazsággal? Hogy dolgozzuk fel a helyzetet, amely körülvesz? Bizony a mi szívünkben is megjelenik a félelem, a bizonytalanság, minket sem kerülnek el a nehézségek, a betegség. Ránk is igaz, hogy testünkben hordozzuk az elmúlást, még akkor is, ha a szívünkben ott van a hit és a reménység. De Istenhez tartozóként tudjuk, hogy az igazságnak van másik oldala is, mely az elmúló mellett felmutatja az is, ami örök, azt is, aki örök.

Mennei Atyának szólítjuk, aki fölötté áll a világunknak, minden bajunknak. Ő az, akibe kapaszkodunk a nyomorúság idején, s nyerünk biztos pontot az élet dolgaiban. Ő fölötté áll mindennek, mert hatalmasabb, de tudjuk róla azt is, hogy lehajolt hozzánk, hogy felvette nyomorúságunkat, betegségünket, mindezt elhordozta, amit nekünk kell, vagy amit nekünk kellene. Így nem egy olyan Istent látunk, aki távolról nézne problémáinkra: nekünk sem ezt tanácsolja. De megadja azt, hogy benne békességünk lehessen.

Mindez pedig a szívben dől el. A hit és a reménység, amit tőle kaptál, ami vele összeköt, az a te belsődből indul ki: független a körülményektől, sőt a nehéz körülmények között még fontosabbá válik. Nemzeti ünnepünk kapcsán nehéz volt értesülni arról, hogy a rendezvények sorra maradnak el, de lássuk azt, hogy ebben sem igazán a külső körülmények számítanak: a szívben dől el, hogy ünnepelsze! Éppen így a templomba járás, az Istennel való kapcsolat. A nehéz körülmények között éppen több munícióra van szükség – ezt a boltok látogatottságának növekedésén tapasztaljuk – nem igaz ez a lelkiekre még inkább? A szívben dől el!

A hit, az Istenhez tartozás belülről fakad, a tőle jövő békesség ugyanúgy. Bár a körülmények próbákat adnak elénk a hitben, emberségben egyaránt, s most is ilyen próbák elé nézünk. Kérjük az Urat, erősítsen meg minket, hogy tőle el ne térjünk, hanem mint örök igazsághoz, biztos ponthoz ragaszkodjunk, minél bizonytalanabb is az út, amelyet járnunk kell. Az Ő Lelke segítsen minket! Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Nemzeti ünnepünk napján megemlékezünk 1848. március 15-e napjáról és az azt követő szabadságharc eseményeiről. E mai napon a nemzeti színek üzenete hadd álljon előttünk. Magyarország alaptörvénye az alábbiakat rögzíti: *Magyarország zászlaja három, egyenlő szélességű, sorrendben felülről piros, fehér és zöld színű, vízszintes sávból áll, amelyben a piros szín az erő, a fehér szín a hűség, a zöld szín a remény jelképe.*

A színek és az erények, amelyek ezek mögött húzódnak. Az erő, az élet igenlése és akarása: népünk megtartatásának egyik alappillére. Más, idegen erőkkel szemben, hatalmakkal megküzdve. A hűség, mely győzelmet ígér: erkölcsit, el nem múltót; hűség, mely összetart családot, népet, s mely Istenhez kapcsol. A remény, mely vesztesnek mondott helyzetekben sem hátrál meg; remény, mely nem szégyenít meg, kiváltképp, ha Krisztusból fakad.

A legnehezebb pillanatokban ezek erősítettek bennünket, ugyanúgy ma is, a megpróbáltatás idején ott kell lenniük nem csak jelképeinkben, hanem üzenetükben is: Istenhez, hazánkhoz, családukhöz kapcsolva minket.

2. Szeretettel köszöntjük Vranek Ottóné asszonytestvérünket 75. születésnapja alkalmából. Isten áldását kívájuk életére és szereteteire!

3. Alkalmaink – amennyiben idő közben más rendelkezés nem érkezik

Az istentisztelet után presbiteri gyűlést tartunk a járványügyi veszélyhelyzettel kapcsolatos kérdések megbeszélésére.

Kedden 18 órakor Bibliakör alkalma lesz, azt követően 19 órától imaalkalmat hirdetünk a járványhelyzet kapcsán. Akár személyesen, akár otthonainkban, csatlakozzunk a közös imádsághoz.

Vasárnap 10 órakor istentiszteletre hívunk. Egyúttal kérünk mindenkit, hogy egymásra és magunkra is kellőképpen figyeljünk oda ezekben az időkben, betartva a különböző ajánlásokat!

4. Pénteken szűk családi körben helyezzük végső nyugalomra a kuldói temetőben Boronkai Józsefné, született Páyer Esztert, aki 87 éves korában hunyt el. Isten vigasztalását kérjük a gyászolókra.

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora!